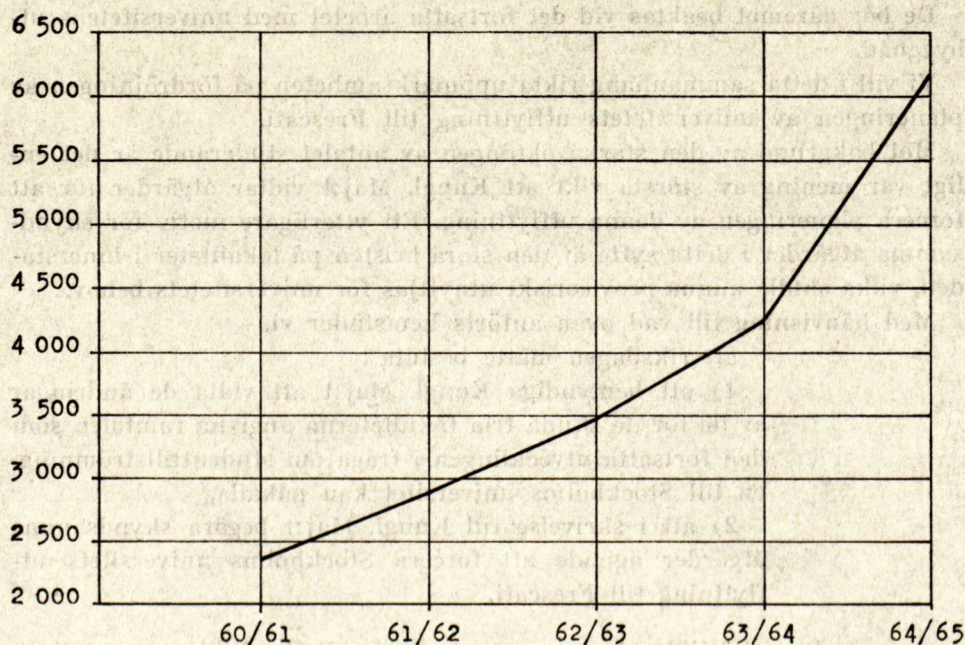

Nr 937

Av herrar Wiklund och Nihlfors, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 141, angående utbyggnaden av universitet och högskolor m. m.

Antalet studerande vid Stockholms universitet i början av 1970-talet skall enligt U 63:s utbyggnadsförslag utgöra sammanlagt 15 140, varav 2 000 jurister, 4 270 humanister, 3 810 samhällsvetare och 5 060 naturvetare. Siffrorna är låga mot bakgrunden av antalet nyinskrivna vid universitetet de senaste åren och antalet betalande medlemmar i studentkåren. Även om en del av medlemmarna icke begagnar sig av undervisningen uppväges denna del av sådana personer som är aktiva studerande men av olika skäl — tentamensstudier, deltidsarbete etc. — tillfälligtvis icke erlägger terminsavgift till studentkåren.

Antalet nyinskrivna vid Stockholms universitet läsåren 1960—1961/1964—1965 framgår av följande diagram.

Av aktuella siffror från inskrivningen höstterminen 1965 framgår att kurvan fortsätter uppåt. Sålunda hade den 22 oktober 1965 inskrivits 22 % fler studerande än vid motsvarande tidpunkt förra året.

Antalet betalande medlemmar av studentkåren var vid utgången av

vårterminen 1964	10 629
höstterminen 1964	12 785
vårterminen 1965	13 390.

Ovannämnda dag, den 22 oktober 1965, hade studentkåren 15 577 medlemmar.

Man kan alltså konstatera att utvecklingen under senare år inneburit en sådan ökning av studentantalet vid universitetet att antalet redan nu överstiger det av kommittén angivna ramtalet för 1970-talet. Av väsentlig betydelse för denna frågas bedömning är att utvecklingen vid de fakulteter som är representerade vid universitetet sannolikt icke i högre grad kommer att påverkas av en utbyggnad av den akademiska utbildningen på andra orter. Enligt en av universitetets studentkår företagen undersökning har nämligen icke mindre än ca 82 procent av de vid universitetet inskrivna studenterna sitt hemvist i Stockholms stad och län. Det är också välkänt att befolkningen i stockholmsregionen växer relativt snabbt. Hälften av befolkningstillväxten i riket under åren 1960—1963 hänförde sig sålunda till Stockholms stad och län. Dessa förhållanden synes ej tillräckligt ha beaktats vid utformningen av kommitténs förslag.

De bör däremot beaktas vid det fortsatta arbetet med universitetens utbyggnad.

Vi vill i detta sammanhang rikta uppmärksamheten på fördröjningen av planeringen av universitetets utflyttning till Frescati.

Mot bakgrund av den starka ökningen av antalet studerande är det enligt vår mening av största vikt att Kungl. Maj:t vidtar åtgärder för att forcera planeringen av denna utflyttning. Ett ytterligare motiv för skyndsamma åtgärder i detta syfte är den stora bristen på lokaliteter i innerstaden, vilka skulle kunna provisoriskt utnyttjas för universitetets behov.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta

1) att bemyndiga Kungl. Maj:t att vidta de ändringar av de för de skilda fria fakulteterna angivna ramtalen som den fortsatta utvecklingen i fråga om studenttillströmningen till Stockholms universitet kan påkalla,

2) att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamma åtgärder ägnade att forcera Stockholms universitets utflyttning till Frescati.